

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Górny

Protokolant: Justyna Niemczyk - Szylar

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2013 roku w. Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: T. C.

przeciwko: Urzędowi Miejskiemu w M.

o uchylenie kar porządkowych upomnienia i nagany

I. uchyła karę porządkową upomnienia nałożoną na powoda przez stronę pozwaną w dniu 13 lutego 2012 r.;

II. w dalszym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 30 (trzydziestu) złotych z tytułu poniesionych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód T. C. wniósł w dniu 9 marca 2012 r. (data stempla pocztowego) pozew przeciwko stronie pozwanej Urzędowi Miejskiemu w M., w którym domagał się uchylenia kar upomnienia i nagany zastosowanych przez pracodawcę. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zastosował wobec niego karę porządkową upomnienia w piśmie z dnia 6 lutego 2012 r., lecz nie przeprowadzono z powodem rozmowy przed udzieleniem kary, zaś jako pracownik powód miał prawo być wysłuchany. Uchybienia, o których mowa w upomnieniu nie wynikają z zaniedbania obowiązków przez powoda, ale z faktu niemożności zorganizowania prawidłowej pracy wydziału przy tak dużej redukcji zatrudnienia. Pracownicy są przeciążeni, powstają zaległości oraz błędy. Nie ma zorganizowanego zastępstwa za zastępcę kierownika wydziału. Zarzut zawarty w punkcie 2 upomnienia jest niezgodny z prawdą. Wymienione polecenie służbowe zostało wykonane. Kolejną karę porządkową pozwany zastosował wobec powoda w piśmie z dnia 20 lutego 2012 r. Powód podniósł, iż orzeczona kara nagany została zastosowana wobec powoda z powodu negatywnego nastawienia pracodawcy do jego osoby, a nie ciężkich uchybień w zakresie podstawowych obowiązków pracownika. Trudności w kierowaniu zdezorganizowanym wydziałem i stres spowodowany tą sytuacją były przyczyną zaistniałego błędu. Błąd ten nie spowoduje żadnych ujemnych skutków w budżecie 2012 r. Powód podjął działania opisane w drugim zarzucie, gdyż miał na uwadze dobro gminy, z uwzględnieniem interesów Urzędu Miejskiego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniesiono, iż kary porządkowe upomnienia i nagany, nałożone na powoda odpowiednio w dniu 13 lutego 2012 r. oraz w dniu 20 lutego 2012 r. były uzasadnione i wynikały z niedbałego i nierzetelnego wykonywania przez powoda oznaczonych obowiązków pracowniczych. Kara upomnienia została nałożona w konsekwencji stwierdzenia przez pozwanego, że powód nie przeprowadził koniecznych czynności związanych z uregulowaniem stanu prawnego części mienia pozwanego,

brakiem właściwej komunikacji w przedmiocie uczestnictwa pozwanego w gospodarowaniu mieniem OSIR sp. z o.o. w M. oraz zaniedbaniami w prowadzeniu przez powoda ewidencji inwestycji pozwanego i niewłaściwą realizację pisemnego polecenia pozwanego. Przytoczone podstawy ukarania karą upomnienia znajdują oparcie w dokumentacji funkcjonowania pozwanej. Odnosząc się do ukarania karą nagany strona pozwana wskazała, iż bezpośrednią tego przyczyną było przygotowanie przez powoda projektu uchwały Rady Miejskiej w M. w sprawie ustalenia wykazu wydatków niewygasających końcem roku budżetowego 2011r. Błąd ten został potwierdzony uchwałą nr (...) Regionalnej Izby Obrachunkowej w W. o stwierdzeniu nieważności uchwały Rady Miejskiej nr (...) (...) Ponadto powód samowolnie i bez konsultacji i zgody pozwanego przekazał do Rady Miejskiej pisemne stanowisko o istotnych kwestiach służbowych. Mimo, że pismo dotyczyło zagadnień bezpośrednio związanych z działaniem pozwanego i organizacją pracy Urzędu, a więc powinno być autorstwa pozwanego, powód nie skonsultował celu i zakresu swoich działań. Opisane naruszenia były powodowi zakomunikowane w sposób umożliwiający podjęcie dyskusji i złożenie wyjaśnień. Powód z szansy tej jednak nie skorzystał, co nakazywało uznać, że motyw jego działań nie były prawidłowe.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. C. został w dniu 21 lutego 1997 r. powołany na stanowisko (...) Gminy M.. Z dniem 1 maja 2004 r. powód złożył rezygnację z powołanego stanowiska i uchwałą Rady Miejskiej w M. z dnia 24 czerwca 2004 r. został odwołany ze stanowiska (...) Gminy M.. Następnie uchwałą z dnia 16 września 2004 r. powód został ponownie powołany na stanowisko (...) Gminy M..

Dowód:

- uchwała nr (...) w aktach osobowych powoda;
- rezygnacja w aktach osobowych powoda;
- uchwała nr (...) w aktach osobowych powoda;
- uchwała nr (...) w aktach osobowych powoda.

W dniu 28 listopada 2011 r. R. W., Zastępca Kierownika (...), zwróciła się do powoda, aby sporządził wykaz mienia, które podlegałoby uregulowaniu w związku z postępowaniem dotyczącym wniesienia aportu do OSIR sp. z o.o. w M.. Celem tego było ustalenie, czy OSIR sp. z o.o. w M. jest w posiadaniu mienia stanowiącego własność Urzędu Miejskiego w M., które nie zostało jeszcze formalnie przekazane do OSIR sp. z o.o. Powód nie przekazał R. W. jednoznacznej odpowiedzi na zadane pytanie, mimo ponawiania próśb w tym względzie przez R. W..

Dowód:

- notatka służbowa k. 7;
- zeznania R. W. k. 53-54.

W dniu 1 lutego 2012 r. powód otrzymał pisemne polecenie od Burmistrza P. W., aby przygotował informację dla nowo zatrudnionej A. K., której powierzono stanowisko kadrowo – płacowe, dotyczącą danych jakie mają być przekazywane z tego stanowiska do Wydziału (...) (...) oraz w jakim formacie mają być przekazywane.

W odpowiedzi powód sporządził pismo z dnia 2 lutego 2012 r., w którym poinformował między innymi, że listy płac są naliczane w programie płacowym G., następnie sporządza się deklaracje do ZUS, które przekazuje się do programu P..

Dowód:

- notatka służbowa k. 8;

- pismo z dnia 2 lutego 2012 r.;
- zeznania A. K. k. 62 – 64.

W dniu 13 lutego 2012 r. Burmistrz P. W. wręczył powodowi pismo datowane na 6 lutego 2012 r. o wymierzeniu powodowi kary porządkowej upomnienia. Wskazano, iż podstawą do pociągnięcia T. C. do odpowiedzialności porządkowej było:

1. zaniechanie w zakresie sprawowania nadzoru nad prowadzeniem ewidencji środków trwałych;
 - w zakresie prowadzonej ewidencji nie uporządkowano gospodarki materiałowej Spółce OSIR. Od 01.01.2009 r. do nadal nie przeprowadzono czynności mających na celu uregulowanie formy władania przekazanym majątkiem. Spółka OSIR włada mieniem ruchomym bez tytułu prawnego,
 - zaniechanie w zakresie przekazania informacji Kierownikowi (...), w związku z prowadzonym postępowaniem dotyczącym wniesienia aportu do OSIR sp. z o.o. w M.. Nie udzieleniem informacji, czy oprócz spisanego przez Spółkę mienia należałoby uregulować ostatecznie jeszcze inne mienie stanowiące własność Gminy M.;
 - brak dbałości i nadzoru oraz staranności w prowadzeniu prawidłowej ewidencji inwestycji – projekt nr (...)(...) pn „Rozbudowa infrastruktury teleinformatycznej na (...)prowadząca do wdrożenia nowych e – usług publicznych i zwiększenia ich dostępności dla ludności;
2. nie wypełnienie polecenia służbowego w sprawie przygotowania informacji w zakresie danych jakie powinny zostać przekazane ze stanowiska ds. kadrowo – płacowego do Wydziału (...)(...), związane z naliczaniem i wypłacaniem wynagrodzeń, sporządzaniem deklaracji dla celów ZUS-u, itp. oraz w jakim formacie dane powinny być przekazywane.

Dowód:

- upomnienie z dnia 13 lutego 2012 r. w aktach osobowych powoda.

Przed nałożeniem wyżej opisanej kary upomnienia powód nie został wysłuchany.

Dowód:

- przesłuchanie powoda k. 80 – 83.

Pismem z dnia 17 lutego 2012 r. powód wniósł sprzeciw od kary upomnienia nałożonej w dniu 13 lutego 2012 r. W sprzeciwie podniósł, iż nie został wysłuchany.

Dowód:

- sprzeciw k. 10.

Pismem z dnia 28 lutego 2012 r. Burmistrz P. W. powiadomił powoda, że nie uwzględnił sprzeciwu od kary porządkowej upomnienia.

Dowód:

- pismo z dnia 28 lutego 2012 r. k. 11.

Uchwałą z dnia 1 lutego 2012 r. nr (...)Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w.W.stwierdziło nieważność uchwały Rady Miejskiej w M.nr (...)z dnia 29 grudnia 2011 r. w sprawie ustalenia wykazu wydatków nie wygasających z końcem roku budżetowego 2011 oraz określenia ostatecznego terminu dokonania tych wydatków, w części dotyczącej wydatków na zadania: „Przebudowa nawierzchni ul (...)w M.”, „Budowa nawierzchni ul (...)w M.”, „Budowa mieszkań socjalnych przy ul (...)w M.” z powodu istotnego naruszenia art. 263 ust 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach

publicznych. Powodem uchylenia uchwały budżetowej w tej części był fakt, iż w związku z planowanymi wydatkami nie zostały zawarte umowy z wykonawcami. Projekt uchwały, zawierający błędy stwierdzone przez Regionalną Izbę Obrachunkową w.W., został przed jej uchwaleniem sporządzony przez powoda. Uchwała nr (...) została doręczona do Urzędu Miejskiego w M. w dniu 6 lutego 2012 r.

Dowód:

- uchwała nr (...) r. k. 29 – 30;
- przesłuchanie powoda k. 80 – 83;
- przesłuchanie pozwanego k. 122 – 123;
- nagana z dnia 20 lutego 2012 r. w aktach osobowych powoda.

Powód skierował pismo z dnia 14 lutego 2012 r. do Przewodniczącego Rady Miejskiej w M., w którym informował, że sytuacja w Wydziale (...) (...) zmieniła się na niekorzyść, gdyż zatrudniona w Wydziale B. M. nie przyjęła warunków proponowanych w wypowiedzeniu zmieniającym warunki pracy. Nadto wskazywał, że z różnych powodów byli nieobecni inni pracownicy w Wydziale. Powód podniósł w piśmie, iż wydaje mu się, że działania Burmistrza zmierzają do zdecydowanej destabilizacji pracy wydziału, gdyż zgłaszane przez powoda propozycje w ogóle nie są brane pod uwagę.

Dowód:

- wydruk 75;
- przesłuchanie powoda k. 80 – 83.

W dniu 20 lutego 2012 r. Burmistrz Urzędu Miejskiego w M. nałożył na powoda, po uprzednim wysłuchaniu, karę nagany, której podstawą były:

1) brak rzetelności w przygotowywaniu projektu uchwały w sprawie ustalenia wykazu wydatków niewygasających z końcem roku budżetowego 2011 oraz określenia ostatecznego terminu dokonania tych wydatków, poprzez przygotowanie projektu uchwały z naruszeniem art. 263 ust 3 ustawy o finansach publicznych;

2) brak przestrzegania zasady jednolitego i jednoosobowego kierownictwa Urzędu Miejskiego w M. wyrażonej w §22 ust 1 Zarządzenia nr (...) Burmistrza Gminy M. z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędu Miejskiego w M., a mającej swoje źródło w art. 33 ust 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz zasady podporządkowania służbowego wyrażonej w art. 33 ust 5 ustawy o samorządzie gminnym, poprzez wystosowanie pisma z dnia 14 lutego 2012 r. do Przewodniczącego Rady Miejskiej w M., odczytanego przez Przewodniczącego Komisji Budżetowej na posiedzeniu Komisji w dniu 15 lutego 2012 r. w sprawie braku odpowiedzi Burmistrza Gminy M. na pismo (...) Gminy M. z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie poważnych problemów z funkcjonowaniem Wydziału (...) (...) Urzędu Miejskiego w M..

Powód potwierdził pisemnie, iż został wysłuchany przed nałożeniem kary nagany.

Dowód:

- nagana z dnia 20 lutego 2012 r. w aktach osobowych powoda;
- notatka służbowa z dnia 20 lutego 2012 r. k. 14.

Pismem z dnia 23 lutego 2012 r. powód wniósł sprzeciw od kary nagany nałożonej w dniu 20 lutego 2012 r.

Dowód:

- sprzeciw k. 15-16.

Pismem z dnia 28 lutego 2012 r. Burmistrz P. W. powiadomił powoda, że nie uwzględnił sprzeciwu od kary porządkowej nagany.

Dowód:

- pismo z dnia 28 lutego 2012 r. k. 11.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części w jakiej powód domagał się uchylenia kary upomnienia z dnia 13 lutego 2012 r., natomiast w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie większość okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia ma charakter bezsporny. Rozbieżność pomiędzy wersją powoda, a zeznaniami Burmistrza P. W. dotyczy w zasadzie jedynie kwestii wysłuchania T. C. przed nałożeniem na niego kary upomnienia. W pozostałej części materiał dowodowy jest jednoznaczny, zaś różnice pomiędzy stronami sprowadzają się do odmiennego interpretowania faktów. I tak powód starał się wykazać, że uchybienia jakich się dopuścił były błahе i dodatkowo były przynajmniej częściowo usprawiedliwione zmianami organizacyjnymi wdrożonymi przez Burmistrza w kierowanym przez powoda wydziale. Poza twierdzeniem strony pozwanej o rzekomym wysłuchaniu powoda przed zastosowaniem kary upomnienia, powód nie kwestionował faktów podnoszonych w obu karach porządkowych, lecz uważał, że nie były to zdarzenia uzasadniające ukaranie. Ustalenia faktyczne są więc w tej materii bezsporne, zaś przedmiotem sporu jest ocena tych faktów.

W zakresie podnoszonej wyżej kwestii wysłuchania powoda, Sąd dał wiarę T. C., że nie doszło do takiego wysłuchania przed nałożeniem na niego kary upomnienia z dnia 13 lutego 2012 r. Po pierwsze bowiem w tym względzie powód był bardzo konsekwentny i ze stanowczością przeczył twierdzeniu strony pozwanej o jego wysłuchaniu. Zarzut ten T. C. podnosił już w sprzeciwie z dnia 17 lutego 2012 r., następnie w pozwie i ostatecznie w trakcie przesłuchania. Równocześnie powód nie kwestionował, że przed zastosowaniem drugiej z kar (nagany), został wysłuchany. Nie przeczył również temu, że miały miejsce zdarzenia opisane w karach, a jednie odmiennie interpretował przypisywane mu uchybienia. Skoro więc powód potwierdzał fakty dla siebie niekorzystne, to jego relację należy ocenić jako szczerą, gdyż z jego strony nie miałyby większego sensu negować wbrew prawdzie rzekome wysłuchanie przed udzieleniem kary upomnienia.

Po drugie w odniesieniu do omawianej kwestii widoczna jest niekonsekwencja strony pozwanej. I tak w piśmie o zastosowaniu kary nagany zawarto zapis o uprzednim wysłuchaniu powoda, co powód potwierdził swoim podpisem. Brak jest przyczyn, dla których strona pozwana miałaby rezygnować z analogicznej procedury, w sytuacji gdyby powód faktycznie został wysłuchany przed udzieleniem kary upomnienia.

Po trzecie spisu treści części B akt osobowych z duży prawdopodobieństwem wskazuje na to, iż notatka z dnia 13 lutego 2012 r. o rzekomym wysłuchaniu powoda nie odpowiada rzeczywistości. Mianowicie pozycja nr 84 jako jedyna spośród 101 pozycji odnosi się do kilku dokumentów, w tym oprócz kary porządkowej – do notatek służbowych. Równocześnie w przypadku kary nagany (poz. 88), notatki służbowe, w tym ta z wysłuchania powoda są opisane w kolejnych pozycjach. Tak zredagowany spis treści, w zestawieniu z relacją powoda świadczy o sporządzeniu notatki datowanej na dzień 13 lutego 2012 r. w późniejszym okresie, co wyklucza możliwość aby potwierdzała ona wysłuchanie powoda.

Po czwarte o notatce z dnia 13 lutego 2012 r. nie wspomniano nawet w odpowiedzi na pozew, gdy tymczasem analogiczna notatka dotycząca kary nagany została w odpowiedzi na pozew wymieniona. Jeszcze w odpowiedzi na

pozew ponadto strona pozwana nie prezentowała jednoznacznie tezy, że T. C. został wysłuchany przed nałożeniem kary porządkowej upomnienia.

Reasumując powołane względy należy uznać, iż strona pozwana nie zdołała skutecznie podważyć twierdzenia powoda o tym, że nie został on wysłuchany przed nałożeniem na niego kary upomnienia z dnia 13 lutego 2012 r. Okoliczność ta przesądza o konieczności uchylenia przez Sąd zastosowanej kary. Zgodnie bowiem z art. 109 §2 kp kara porządkowa może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika. Kara została więc nałożona z naruszeniem wspomnianego przepisu prawa pracy i już na etapie sprzeciwu złożonego przez powoda należało ją uchylić, czego strona pozwana nie uczyniła. Obowiązek uprzedniego wysłuchania pracownika przed zastosowaniem kary jest jednym z warunków, którego dopełnienie daje podstawy do nałożenia kary. W efekcie naruszenie art. 109 §2 kp musi prowadzić do uchylenia ewentualnie udzielonej kary porządkowej, nawet jeżeli uchybienia za które została zastosowana faktycznie miały miejsce. Trzeba przy tym zaznaczyć, iż powód złożył powództwo z zachowaniem terminu określonego w art. 112 §2 kp, gdyż nadał pozew za pośrednictwem poczty w dniu 9 marca 2012 r. (k. 18), zaś zawiadomienie o nieuwzględnieniu sprzeciwów od obu nałożonych kar otrzymał w dniu 28 lutego 2012 r.

Z uwagi na powołane względy nie zachodzi w przedmiotowej sprawie potrzeba dokonywania oceny, czy przyczyny zastosowania kary upomnienia z dnia 13 lutego 2012 r. rzeczywiście uzasadniały jej nałożenie. Nawet pobieżna analiza tych uchybień skłania do wniosku, iż niepoinformowanie R. W. o mieniu nieprzekazanym formalnie do OSIR sp. z o.o. w M. oraz udzielenie ogólnikowej informacji A. K. w odpowiedzi na polecenie z dnia 01.02.2012 r. nie stanowią poważnych naruszeń obowiązków pracowniczych ze strony powoda. Są to raczej nieporozumienia w procesie komunikacji między pracownikami różnych wydziałów i trudno dopatrzeć się w tym wypadku złej woli ze strony T. C.. Nie zmienia to jednakże faktu, iż kwestia ta nie ma w realiach sprawy większego znaczenia, gdyż kara upomnienia została nałożona bez uprzedniego wysłuchania powoda, co jest samodzielną przesłanką nakazującą jej uchylenie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Odmienna sytuacja zachodzi w odniesieniu do kary nagany z 20 lutego 2012 r. W tym przypadku pracodawca dopełnił wymogów formalnych, umożliwiających zastosowanie tej kary, gdyż powoda wysłuchano przed jej udzieleniem. W ocenie Sądu zachodziły przy tym podstawy materialne do podjęcia takiej decyzji przez stronę pozwaną.

Pierwsze z uchybień przypisywanych powodowi w tamach tej kary polegało na wadliwym sporządzeniu przez niego projektu uchwały w sprawie ustalenia wykazu wydatków niewygasających z końcem roku budżetowego 2011 r. Powód przyznał, że w tej części dopuścił się błędu, zaś błąd ten został wykryty dopiero przez Regionalną Izbę Obrachunkową, która stwierdziła nieważność uchwały Rady Miejskiej w M. w części obciążonej wadami. Uchybienie to należy uznać za istotne, bowiem do podstawowych obowiązków (...) Gminy, należy znajomość wymogów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w szczególności na etapie sporządzania projektów uchwał dotyczących kwestii budżetowych. Podnoszona przez powoda kwestia reorganizacji kierowanego przez niego wydziału z całą pewnością nie uwalniała go od rzetelnego przygotowywania projektów uchwał, tak aby nie zachodziła niezgodność z przepisami ustaw. Sąd dostrzegł rzecz jasna fakt, iż błąd powoda nie spowodował następstw natury finansowej dla Urzędu Miejskiego w M.. Nie zmienia to jednakże okoliczności, iż przygotowanie projektu uchwały obciążonego takimi brakami kwalifikuje się jako naruszenie ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy. Rodzaj naruszonych obowiązków i stopień nieuwagi ze strony powoda dawał podstawę pracodawcy do zastosowania nagany, nawet w sytuacji długoletniego stażu pracy T. C..

Karę nagany nałożono także z uwagi na pismo powoda z dnia 14 lutego 2012 r. do Przewodniczącego Rady Miejskiej w M.. Wydruk tego pisma został złożony przez powoda w toku rozprawy w dniu 22 października 2012 r. Ustalona treść pisma zawierała szereg zarzutów kierowanych przez powoda pod adresem Burmistrza, w tym tezę o destabilizacji pracy wydziału przez Burmistrza. Kierownikiem Urzędu Miejskiego w M. jest Burmistrz (art. 33 ust 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym). We wspomnianym wyżej piśmie powód kwestionował decyzje personalne Burmistrza P. W. oraz podjęte działania mające na celu wdrożenie zmian organizacyjnych. Tymczasem tego typu czynności mieszczą się całkowicie w kompetencjach Burmistrza. Podwładny pracownik, nawet

jeżeli uważa, że wprowadzane zmiany pogarszają sytuację Urzędu Miejskiego, nie może podejmować czynności mających na celu osłabienie pozycji Burmistrza. Rzecz jasna inna byłaby ocena zachowania powoda, gdyby podjął on tak daleko idące środki po to, aby zapewnić przestrzeganie przepisów prawa. Jednakże jego pismo dotyczyło decyzji Burmistrza nie pozostających w sprzeczności z normami prawnymi. Powód naruszył więc swoim działaniem organizację procesu pracy, w której jego przełożonym jest Burmistrz. Zachowanie to, obok wcześniej wspomnianego uchybienia dotyczącego projektu uchwały o wydatkach niewygasających z końcem roku budżetowego 2011, było na tyle nieuzasadnione, że mogło ono stanowić podstawę zastosowania kary porządkowej przez pracodawcę.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara nagany z dnia 20 lutego 2012 r. nie została udzielona z naruszeniem przepisów prawa pracy. Z tych też powodów, w tej części powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o kosztach w punkcie III sentencji wyroku opiera się o zasadę wyrażoną w art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione koszty procesu, w tym koszty ustanowienia pełnomocnika w sprawie oraz o art. 100 k.p.c., zgodnie z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną były koszty zastępstwa procesowego, które zgodnie z § 11 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynosiły 60 złotych. Skoro więc powód przegrał w połowie, a sam nie wykazał poniesienia żadnych kosztów, to należało zasądzić od niego na rzecz strony pozwanej kwotę 30 złotych.

Zarządzenie:

- 2) odnotować,
- 3) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej;
- 4) kal. 14 dni

18 marca 2013 r.